

HALLO! Groeten uit St. Paul

van Mariannahill
in Nederland

Info 5/2013 – December

Aankomst
van
Sinterklaas

Sinter- klaas

De folkloristische sinterklaas stemming in de weken voorafgaande aan 6 december is weer ach-

ter de rug en maakt plaats voor Kerstmis. De commerciële Kerstman waart rond door de winkels en speculeert hoopvol op de beurzen van de kopers. Sinterklaas, de beminnelijke 'goedheiligman' en kindervriend schijnt weggekaapt te zijn van de Hollandse kolonisten in Amerika, die in de 17de eeuw New Amsterdam stichtten. Deze stad werd later door de Engelsen overgenomen onder de nieuwe naam New York. Sinterklaas werd geleidelijk Santa Claus en verloor daarmee zijn episcopale status aan dit nieuw gecreëerde folkloristisch idool. Men zegt dat Coca-Cola zijn voornaamste sponsor is.

De bisschop van Myra (Turkije) uit Spanje?

Vol verwachting verwelkomen kinderen Sinterklaas met het populaire lied:

*'Zie ginds komt de stoomboot uit Spanje weer aan.
Hij brengt ons Sint Nicolaas ik zie hem al staan'.*

Ondanks alle secularisatie symptomen in Nederland wordt Sinterklaas bij zijn aankomst per boot in het hart van Amsterdam al in het midden van november nog altijd officieel door de burgemeester ontvangen. Vergeten is het vroegere verbod van calvinistische machthebbers om Sinterklaas te vieren; vergeten de afkeer van de langdurige overheersing door Spaanse koningen in de 16de eeuw. Sinterklaas komt nog steeds met de stoomboot uit Spanje zoals de kinderen zingen:

*Sinterklaas, goedheiligman!
Trek uwe beste tabberd an,
Vaar daarmee naar Amsterdam,
Naar Amsterdam uit Spanje.
Met Appeltjes van Oranje.*

Dus de sinaasappelen komen kennelijk van Spaanse bodem. Wegens de oranje kleur kregen die appeltjes nog een bijzondere betekenis. Met Prins Willem van Oranje, 'Vader des Vaderlands', genoemd, schoot het adellijk geslacht van Oranje wortel in de Nederlanden na de verdrijving van de Spaanse overheersing in de 16de eeuw. Vergeten waren de gruwelijke moorden op veel priesters en religieuzen door calvinistische terroristen die de voormalig katholieke Willem onder zijn bewind toeliet. Een nazaat van deze Willem is de huidige Koning Willem Alexander gehuwd met de katholieke koningin Maxima. Oranje is nog steeds de favoriete kleur van volk en vaderland.

Racisme

Sinterklaas is ondanks alles nog een levende nationale traditie die zelfs door de Verenigde Naties als een deel van het Nederlands erfgoed is erkent. Dit erfgoed is in de weken voor Sinterklaas weer zwaar onder vuur komen te liggen wegens Zwarte Piet, de onmisbare populaire knecht. Met de toestroom van immigranten sinds 1950 kwamen al eerder uit bepaalde kringen beschuldigingen op van racisme bij het optreden van deze eeuwenoude gestalte. Zij hebben zelfs bij de Verenigde Naties aangevraagd om het optreden van deze getrouwe dienaar vanwege zijn huidskleur te verbieden. De voorzitter van de VN werkgroep van mensen van Afrikaanse afstamming, Vere Shephard, verklaarde onlangs via TV dat de werkgroep niet kan begrijpen dat de Nederlanders niet willen inzien dat de Afrikanen pijnlijk worden herinnerd aan de tijd van de slaven die massaal door Hollandse schepen naar Amerika werden getransporteerd. Zij zelf zou daartegen protesteren als zij in Nederland zou wonen. Dit standpunt van de VN stiet op onbegrip en irritatie, maar meer nog wekte hilariteit op. De werkgroep stelde een onderzoek in Nederland. Daarop stuurde de stad Groningen een uitnodiging aan Vere Shephard om aanwezig te zijn bij de officiële begroeting van Sinterklaas bij zijn aankomst per boot in die stad vergezeld van zijn Zwarte Pieten. De uitnodiging werd niet aangenomen, maar de VN liet de beschuldiging vallen dat de viering van Sinterklaas een uiting van racisme zou zijn wegens de zwarte huidskleur van zijn knecht. De burgemeester van Amsterdam stond dit jaar evenwel geen zwart geschminkte knecht toe, alleen een Witte Piet was toegestaan. Andere varianten waren Pieten in allerlei kleuren, of half zwart en half wit. De kwestie is nu in ieder geval weer voor een jaar van

tafel.

Sinterklaas in St. Paul

Wegens zijn overvolle agenda was Sinterklaas dit jaar al vroeg op stap en vereerde de gemeenschap van St. Paul al op 1 december met een bezoek. Zijn gemengd personeel, hij en zij, sloten discriminatie uit en maakten ook niet de indruk onder racisme gebukt te gaan. Ofschoon beide onmiskenbaar zwart genoemd konden worden, is het probleem van de benaming nog niet opgelost, Piet?...Pieter en Petra? In ieder geval lieten ze traditiegetrouw een grote korf met lekkers achter.

Werkgroep Papoea Nieuw Guinea ontbonden

Op 23 november kwam de PNG Werkgroep voor de laatste keer formeel bijeen in St. Paul. Deze groep van leden die in de voorbije halve eeuw voor bepaalde tijd in kerkelijk verband in Papoea Nieuw Guinea werkzaam zijn geweest werd 40 jaar geleden opgericht. Het stichtingsbestuur bestond uit P. Gerard Willemse, Petra Nabben, Jan Oldenburg en Frits van der Werf.

De PNG Werkgroep. Na 40 jaren activiteiten is het goed rusten

Het doel was om door middel van bijeenkomsten en acties meer bekendheid aan volk en land van PNG te verspreiden en materiële hulp aan diverse projecten te verschaffen.

In de afgelopen 40 jaar is de werkgroep 350 keer bij elkaar geweest. Het enthousiasme en doorzettingsvermogen waarmee de leden hun doelstellingen nastreefden is indrukwekkend en heeft een spoor van geslaagde projecten achter zich gelaten. Daarvoor verdienen de medewerkers alle hoogachting en dank. Ontwikkeling van nieuwe omstandigheden heeft de groep tot het besluit gebracht om te stoppen met verdere activiteiten en projecten. De overleden leden van de groep werden herdacht:

Evert van der Werf, Frans Tausch, P. Henk Janssen en Zr. Margaret Nabben. Ofschoon de stichting als zodanig is opgeheven, blijft de vriendschapsband die in de loop van de jaren de leden met elkaar heeft verbonden verder bestaan. De leden willen elkaar ook in de toekomst als een vriendenkring van tijd tot tijd weer ontmoeten.

Frits van der Werf en zijn echtgenote Hanneke, die in de jaren 60 van de vorige eeuw in het onderwijs van het Bisdom Lae werkzaam zijn geweest vliegen in januari 2014 naar Lae om enige tijd met Sido van der Werf, een broer van Frits, door te brengen.

Falende (of corrupte) bureaucratie

Toen P. Ton Mulderink in februari 2013 met een verlopen visum vanuit PNG naar Nederland kwam, vroeg hij meteen een nieuw visum aan. Nu, 10 maanden later, zit hij nog steeds op dat document te wachten. Of werd er providentieel vanuit hogere regionen aan een ander touwtjes getrokken? Enkele maanden na zijn aankomst kreeg Ton problemen met een heup. Na de noodzakelijke operatie was hij met zijn nieuw onderdeel binnen enkele weken al weer in staat om zonder krukken te lopen. Zodoende kan hij blij zijn dat hij nog niet naar PNG was teruggekeerd. Ondanks zijn gevorderde leeftijd hoopt hij toch nog spoedig zijn reisdocumenten in orde te hebben en naar het Verre Oosten terug te keren. Fortiter age, houdt de moed er maar in!

Wijding van iconen

Een niet alledaagse ceremonie vond onlangs plaats in de kapel van het missiehuis St. Paul. Een aantal iconen werden volgens een oud en vast ritueel door P. Gerard Willemse ingezegend, want eerst dan kan een icoon als echt worden beschouwd. De afbeeldingen van heiligen worden door de zegening iets bijzonders. De iconen waren vervaardigd door een groep van deelnemers aan een cursus die onder leiding van de kunstenaar Liesbeth Smulders in zeven bijeenkomsten in het Franz Pfanner Huis op Klein Vink werd gehouden. Begin 2014 wordt er opnieuw een cursus icoon-schilderen voor belangstellenden georganiseerd in het Franz Pfanner Huis, de oude kapel die 100 jaar geleden door de eerste Mariannahilliers uit Zuid-Afrika werd gebouwd.

P. Martin Boelens

Na 28 jaren werkzaamheden in Mariaveen in dienst van het bisdom Münster, eerst als pastoor en daarna tot voor kort als vice-officiaal aan het huwelijkstribunaal van het bisdom is P. Martin Boelens onlangs naar Reimlingen verhuisd. P. Martin ging na zijn priesterwijding in 1957 naar Zimbabwe en was lid van het generalaat in Rome van 1973-1985. Hij studeerde Kerkelijk Recht in Rome en doctoreerde aan de universiteit van München. Met zijn aangeslagen gezondheid is hij nu in goede handen van de medebroeders in Reimlingen.